

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A.S.

przeciwko Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, Kancelarii

Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, Ministrowi Sprawiedliwości

o stwierdzenie istnienia lub nawiązania stosunku pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 maja 2016 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego

z rozpoznawania sprawy sygn. akt III [...]),

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

A. S. w piśmie z dnia 1 grudnia 2015 r. skierowanym do Prezesa Sądu Apelacyjnego, a także do Sądu Apelacyjnego III Wydziału Pracy, Rzecznika Praw Obywatelskich, Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratora Generalnego wniósł o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego w [...] od orzekania w sprawie III APz .../15 toczącej się z jego skargi o wznowienie postępowania w sprawie XXI Pa .../10. We wniosku utrzymywał, że wszyscy sędziowie tego Sądu Apelacyjnego „są wyłączeni z mocy prawa, a tym bardziej na wniosek i żądanie jako stronnicy, a w szczególności członkowie jednej z organizacji przestępczych współpracujących z organizacją przestępczą, spiskowcami i bandytami J. P., byłego Szefa Służby

Cywilnej i jego następców prawnych”. Ponadto, w ocenie składającego wniosek, „Sąd Apelacyjny już dawno utracił walor sprawowania wymiaru sprawiedliwości, a prawo i powoda sądy/sędziowie mają w d... - jakby powiedzieli rozmówcy „Wprost”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek okazał się oczywiście bezzasadny już dlatego, że wszyscy sędziowie Sądu Apelacyjnego podpisali osobiste oświadczenia, że „nie zachodzi żadna z przesłanek, o jakich mowa w art. 48 § 1 i art. 49 k.p.c., stanowiąca podstawę do wyłączenia od orzekania przez nich w sprawie III APz ../15 dotyczącej A. S”. Oznaczało to, że nie zachodzi żadna z przesłanek wyłączenia tych sędziów od orzekania z mocy prawa, tym bardziej że składający wniosek nie nazwał konkretnej okoliczności ani jednostki redakcyjnej (punktu) art. 48 § 1 k.p.c., które doprowadziły do sformułowania oczywiście bezpodstawnego twierdzenia, jakoby sędziowie Sądu Apelacyjnego „są wyłączeni z mocy prawa”.

Natomiast osobiste insynuacje wnioskodawcy oraz jego inwektywy kierowane pod adresem sędziów tego Sądu Apelacyjnego nie wskazywały ani nie poddawały się obiektywnej ocenie jako okoliczności tego rodzaju, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów tego Sądu, którzy podpisali pisemne oświadczenia, że pomiędzy nimi a składającym wniosek nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 49 k.p.c.

Wreszcie Sąd Najwyższy miał na uwadze, że w polskim porządku jurysdykcyjnym końcowy merytoryczny osąd roszczeń składającego wniosek został dokonany wyrokiem najwyższej instancji sądowej z dnia 27 października 2015 r., II PK 267/15, o którym składający wniosek mógł powziąć informację przed datą sporządzenia wniosku (1 grudnia 2015 r.) oraz jego złożenia w Sądzie Apelacyjnym (3 grudnia 2015 r.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 52 k.p.c.

